

החליטה להוציא רשיון נהיגה. היא לקחה שעורי נהיגה וניגה שה למיכאל. אחרי שיצאה עם הבוחן. לא יכלה לנהוג מרוב התרגשות. מסרה את מפתחות המכונית לבוחן וביקשה ממנו להחזיר אותה תורה ולמסרד הרישוי.

מה ההבדל בין קהל צופי התיאטרון של חיפה לבין זה של תל-אביב? הצגת ה"חמורים" בבימויו של מייקל אלפרדס, שעוררה את זעם משל הדתיים בעיריית חיפה בגלל מה שהם כינו "גוי בולי פה". ושהוצגה בתיאטרון החיפאי בפני קהל שהורר כב ברובו מהמינויים השמריניים של התיאטרון. התקבר לה שם באדישות מופגנת. ואילו את שתי ההצגות שנערכו כן בתל-אביב, קיבל הקהל בהתלהבות. אחרי ההצגה פנו רבים מהצופים למרצה בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. המבקר וחבר הוועדה האמנותית של הקאמרי, אבי רהם עוז, כדי שיעשה למען המשך ההצגה. תגובתו של עוז לא אחרה לבוא. ביום שבת האחרון, בתוכנית הרדיו בימות ובדים, קרא עוז לתיאטרות הנתמכים לא להוריד הצגות בעלות ערך אמנותי מתוך שיקולים קופתיים או קואליציוניים.

עשרות התל-אביבים שר הוזמנו למסיבה בביתו של הארכיבישופ עקב גורוביץ, הופתעו בהומנות שקיבלו נכחם שהם מוזמנים למסיבה בסיגנון של היום לפני 38 שנים. המוזמנים נתבקשו להופיע בתלבושת בהתאם לרות התקופה שלפני 38 שנים, והובטחו להם מאכלים רוסיים כבורשט ופירוצ'וק. שהוא בצק ממולא בבשר. כשהגיעו האורחים, בניהם בלטה הצעיר גד הולמן, הסופר יגאל מוסקונו, שהיה רן עקב ביהרצק, זוג ה"תכשיטאים רחל ואלני גרא" והשחקן אלכס פלג, הסתבר להם כי הוזמנו למסיבת יום-ההולדת ה-38 של המארח ש"דאג להרקיז את אורחיו קודם צוק וכיבד אותם מלבד במאכלים רוסיים גם בעוגת-ענק של שש קומות.

הזמרת-שחקנית הצרפתייה, וישבת בחברת ידידה הזמרת-שחקן סרגי גנצבורג במועדון לילה פריסאי. גיין, שנתגלתה כמעשנת בשרשרת, תקעה לגנצבורג, אבי ילדה, סיגריה בוערת לתוך הפנים, "מתוך קינאה".

הישקה את כל הסועדים הריבים, המתקבצים במסעדה זו ביום שישי בצהריים. כאשר נשאל צליק לגילו, השיב: "אני בן 42. אחרי ארבעה פיהותים."

לבעל המסעדה, ג'קי רינג, היתה סיבה אחרת לשימוח. הוא קיבל במתנה מגבעת מיוחדת מהפסל הישראלי שהיה בלונדון. מנשה קדישי כון. ג'קי יבש את המגבעת שהביא לו יצחק (קומנדו 101) ג'יבלי, והתגאה בפני כל, עד ששמע מה אמר ג'יבלי: "קדישי פן קנה לו את הכובע בשוק הפשפשים בלונדון. אבל אמר לי שאספר לג'קי שקנית את זה אצל הכובען של המלכה."

השחקנית זהרירה חריפאי שמבקרת הארץ הרה בושם כתבה על "סיגנון קריאתה הבלתי משתנה." ועל מדי גופה המלאים, השיבה לי מבקרת מנה אחת אפיים. כשי הופיעה חריפאי בתוכנית גלי צה"ל, רולטה ביקשה אותה המגישה פלידה בייכוכאי לקרוא סיפור לפי בחירתה בימספר סיגנונות שונים, כדי להוכיח לבושם את אפשרויותיה המגוונות בקריאת טקסטים. וזהרירה הפתיעה את עורכי התוכנית בתיה שושני ו"אבי קורן" בכחרה בסיפור שדיבר על "העצים היו רוויים בריח הזרע שנישא באוויר..." הסיפור, כך גילתה השחקנית, התפרסם בעבר בירחון לסיפורות קשח וכתב על-ידי בושם.

העיתונאי-צייר עמנואל אל בריקמא שחגג בשבוע שעבר את יום-הולדתו ה-40. המשיך במשך כל השבוע לחגוג את המאורע והוא מתכוון למשוך את החגיגות עד למרציאישבת הבאה, או יפתח את תערוכת ציוריו בביתה של אשת יחסי הציבור מירי זכריני. אחד האורחים שהבטיחו בואם לתערוכה: חיים טופול שדחה במיוחד בשלושה ימים את הנסיעה שלו לניו-יורק.

לא הולך לה לגילה אלמגור עם משרד הרישוי. גילה, שתגלם בסירתה החדשמות של מחבלת עריבה המתאהבת בישראלי, תצטרך בתחת הסצינות לנהוג במכונית.

דני עמחי (במרכז) מנהל "מגל" שהיה בזמנו סגנו של מוטי פרידמן ב"נתיבי נפט" ושנעצר כחשוד בגניבת ציוד מכני כבד מ"נתיבי נפט". בתמונה שצולמה ערב הבחירות האחרונות, בחברת ראש-המשלה גולדה מאיר וראש עיריית תל-אביב יהושע רבינוביץ' באסיפה פומבית של העבודה.

על ראשה מפני השמש החוקה ושכחה להחזיר לו אותה. החייל חתם על טופס אובדן ציוד ורשם: "הכובע נגנב על ידי אשת ראש-המשלה."

דיבורו האיטי של הרמטכ"ל הקודם חיים כרי, הפך לשם-דבר. לכן, כשי יצאו עורכי העיתונים מהפגנה עם הרמטכ"ל החדש דוד (דודו) אלעזר, אמר אחד מהעורכים: "איזה מן דיווח רמטכ"ל זה? רק חמש דקות."

היועץ המדיני לשעבר, אהרון כידן, הנחה את חוכמת ה"הטלוויזיה האחרונה" של הוקלטה במיסגרת הסידרה הטלוויזיה על הטלוויזיה. אחרי שהסתיימה ההקלטה, נודע לי כידן כי מרשות השידור מחפשים אחריו. צהל כידן: "סוף סוף החליטו כנראה שאם יש תוכנית גרועה, אפשר גם שלא לשדר אותה. למרות שהוקלטה". אבל כשהצליחו סוף סוף אנשי הטלוויזיה לתפוס את כידן, הוא התאכזב מרה: "בסך הכל רצו את מספר תעודות הזנות שלי כדי לשלוח לי צ'ק."

אגב, באותה הקלטה השתתפו גם העיתונאי יוסף (תומי) לפיד, המשורר דוד אבידן. אחרי שאבידן נשא את אחד מניסוחיו המיילויים המבריקים, המצלצל טוב אך מבלי שמאחורי המיילויים יסתתר כל תוכן. לא התאפק יותר לפיד ואמר: "הכל טוב ויפה, אבל אולי יסביר לי מישהו מה הוא אומר!"

ליצן הבהומה התל-אביבית, ראובן צליק, חגג השבוע את יום-הולדתו. הוא קנה על חשבונו בקבוקי שמרנית במסעדת ג'קי בתל-אביב.

רון ירד מיד למונו, התנפל על הרבנים בזעם, כשהוא זורק: "אני מבטיח לכם שתהיה חלה! אני מבטיח שלא יהיה תרגום סימולטאני!" אבל המשגיחים התעקשו שהארוחה תביטל. רון הניגו החל לסייף להם בקול נאום נגד כפיית דת, שבסופו גאלצו הרבנים להתיר את הארוחה באישורו הטלפוני של גורן. אמרו מש"תתפי הקונגרס: "הצעות של משה רון על הרבנים, היו נאום בקונגרס!"

בהופיעו בפני קבוצת מחנכים שהתאספו בביתו של ח"כ שלום לוי, התייחס שר האוצר, פנחס ספיר, לפרשיות השחיתות המסעירות את המדינה. אמר ספיר בקשר לעודות בדבר האורגיות שנערכו בשדה הנפט באבוירוס: "בש"ביל אורגיות לנסוע כל-כך רחוק? אפשר לעשות זאת הרבה יותר קרוב." ספיר ציין גם כי לדעתו יש לחברת התעופה הלאומית אל על, את יחסי הציבור הטובים ביותר במדינה. "ומה הפלא?" אמר ספיר, "כשהיא מחלקת מאות כרטיסי טיסה חינם. ואל תחשבו שאני לא יודע למי, אחרי הירידה קצר, המשיך ספיר ואמר: "אבל זה לא יעזור. אם אל על תתחיל להפיק סיד כסף, אז כל העיתונאים שמקבלים ממנה כרטיסי-חינם יעלו גם עליה."

זכרונות על פולחן בגין, העלה השבוע עין החינוך של פיקוד המרכז יצחק גולן בבמחנה נח"ל. יום אחד, כשהגיע מי שהיה אז ראש-המשלה דוד בן-גורן ין בחברת רעייתו פולה לבני קור ביוטבתה, לקחה פולה מי אחד החיילים כובע כדי להגן

ערב שובו של מנהיג חרות, ח"כ מנחם בגין, מ"מסעו בבריטניה, התכנסו כל מנהיגי חרות ויצאו לקבל את פניו של בגין במלחמת-התעופה בלוד. קצרותו ועצבני מכולם נראה יור הנהלת תנועת חרות, עזר וייצמן, שטען כי הוא מוכרח לרוץ כדי לא להחמיץ פגישה עם חתיכה הזממתינה לו בעיר - בתו. "אז למה אתה מחכה?" שאלו אותו. "אני מחכה למנהל!" השיב עזר. כאשר הגיע לבסוף בגין, ותם טכס קבלת פניו, שאג עזר: "האם אנחנו בני-חורין כבר, או לא?"

באותה הזדמנות הביע עזר את דעתו בנושא אקטורי. אלי. הצהיר עזר: "אני לא יודע מה איתכם, אבל מהיום, כשאני הולך עם בחורה לימיטה, דבר ראשון אני מחרש עם ילדה מאחת לימיטה טיפיקורדר!"

בשבוע שעבר היה עזר וייצמן, אורח סניף תנועתו באשדוד, שם נפגש עם נציגי הציבור המקומי ושוחח עימם. כשביקש מנהל תחנת הכוח אשכול שמואל (מולה) מילי צינזון להשמיע את דברו, הפתיע אותו וייצמן בשאלה: "האם אתה מחברת החשמל?" "כן", השיב מילצינזון. "האם ראת את ארובות תחנות הכוח שלך מלמעלה?" המשיך מי שהיה מפקד חיל-האוויר. תשובתו של מילצינזון: "אולי תגיד לי אתה אם הבעירה מלמעלה טובה."

בפגישה אחרת באשדוד פגש וייצמן את מנהיג פועלי נמל אשדוד יהושע פריק, שאמר לו: "במדינה יש לי שם רע כמלך השביתות. לא איתן לי וייצמן, כבר שנתיים לא היתה אצלנו אף שביתה אחת." הרי גיע אותו וייצמן: "תתנחם פרץ ששמי לא פחות רע מ שלך. אבל למרות הכל הוא יותר טוב משמך." באותה הזדמנות הוסיף עזר: "העננו ל מצב שאחד אוכל את רעהו ואת כלונו ביחד אוכלת העיר תנוות."

כנס שנערך עם ועדי העובדים של נמל אשדוד, אמר המזכיר הכללי של הסתדרות יצחק בן-אחרון: "אני מאחל להסתדרות שיהיה לה את אשר חסר לה..." הפסיק אותו שרה-התחבורה והתיקורת שמעון פרס שנכח באותו כנס: "בעד הצהרה כזאת ברוסיה היית הולך מייד לסיביר."

ארוחת הערב החגיגית שעמדה להיערך למשתתפי קונגרס העיתונאים היהודים בית-סוקולוב בתל-אביב ביום השישי האחרון, כמעט והתפוצצה, כאשר שעות מעטות ערב כניסת השבת פשטה חוליית משגיחים של הרבנות על מזנון בית העיתונאים, הודיעה כי במצוות הרב הראשי שלמה גורן, הם גזורים שלא להגיש ארוחה לעיתונאים היהודיים. כיוון שהרב גורן פסק שיש בכך חילול שבת. אותה שעה נאם שרה-האוצר, פנחס ספיר, בפני משתתפי הקונגרס. לפתע פרצה לאולם, ורה שרלוש, מנהלת המזנון, זכרה את לעבר משה רון, מוזיקר אגודת העיתונאים: "רון גוי רן ביטל את הארוחה!" משה

גיין בירקין